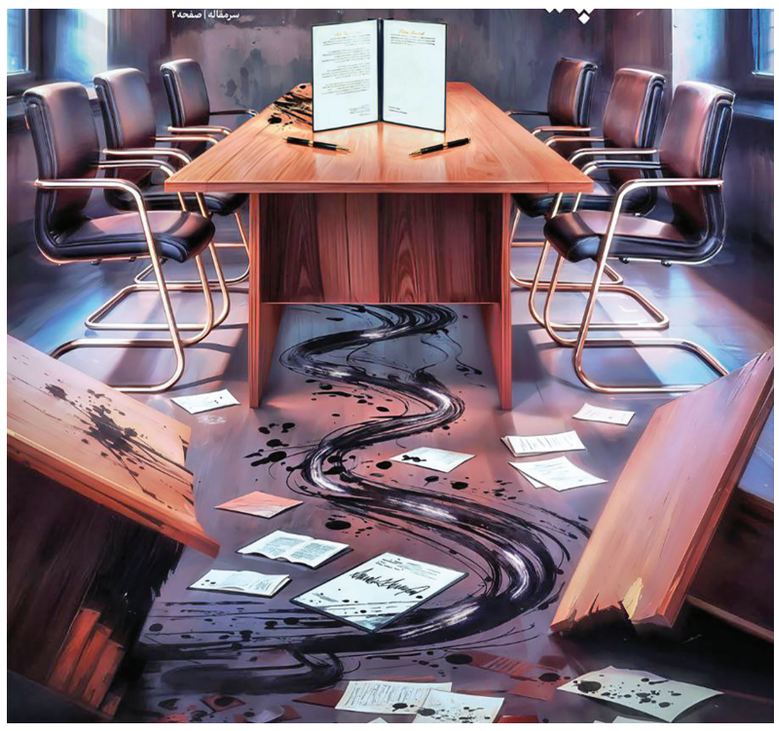
پنج شنبه، ۲۵ بهمن ۱۴۰۳
شماره ۲۱۷۰۶
۱۴ شعبان ۱۴۴۶
۱۳ فوریه ۲۰۲۵
خراسان
WWW.KHORASANNEWS.COM

چرا امروز مذاکره با آمریکا نه عاقلانه است، نه هوشمندانه و شرافتمندانه؟

این میز برای مذاکره چیده نشده است!

«عاقلانه نیست، هوشمندانه نیست، شرافتمندانه نیست»؛ این سه توصیف اخیر رهبر معظّم انقلاب درباره مذاکره با آمریکاست که در دیدار جمعی از فرماندهان نیروی هوایی و پدافند هوایی ارتش در نوزدهم بهمن‌ماه عنوان شد. امّا چرا امروز مذاکره با آمریکا نه عاقلانه است، نه هوشمندانه و شرافتمندانه؟

اوّلین دلیل که رهبر انقلاب نیز تقریباً به‌تفصیل به آن پرداختند، تجربه جمهوری اسلامی ایران است. ایران، طیّ چهار دهه اخیر، مذاکرات مختلف و متعدّدی را با آمریکا انجام داده است؛ از مذاکره در اوایل انقلاب بر سر گروگان‌های سفارت آمریکا در تهران که به معاهده الجزایر ختم شد تا یکی از طولانی‌ترین و پیچیده‌ترین مذاکرات دیپلماتیک در دنیا که در نهایت به توافق برجام رسید. نگاهی به جزئیّات و سرنوشت این مذاکرات و توافق‌ها نشان می‌دهد عنصر «پایبندی به توافق» برای آمریکایی‌ها تقریباً بی‌معناست. فرقی ندارد یک رئیس جمهور دموکرات در کاخ سفید باشد یا یک رئیس جمهور جمهوری‌خواه؛ خوی استکباری این کشور مانع از آن است که به تعهّدات خود پایبند باشند.

برجام در این زمینه یک نمونه خاص و عبرت‌آموز است؛ توافقی که ایران در آن امتیازهای فراوان و نقد داد ولی در مقابل، طرف دیگر توافق که در واقع آمریکا بود، وعده‌هایی داد که از ابتدا درباره عملی کردن آن‌ها نقص و تعلل جدّی داشت و در نهایت نیز به صورت یک جانبه از آن خارج شد. نکته مضحک ماجرا این جا بود که یکی از بهانه‌های دولت وقت آمریکا برای سخت‌گیری حداکثری و اخذ امتیاز بیشتر از ایران در دوره مذاکرات، این بود که تهران باید تعهّدات سفت‌وسختی بدهد تا با عوض شدن دولت در ایران، توافق همچنان پیش برود و به آن پایبند باشد؛ امّا کشوری که این رفتار مغایر با توافق و اصول حقوقی را در پیش گرفت، آمریکا بود نه ایران.

«وقت آدم ارزش مذاکره با شما را ندارد»

رفتار دولت وقت آمریکا چنان گستاخانه و توهین‌آمیز بود که حتّی مقامات ارشد دولت وقت ایران نیز که مذاکره‌کننده و منعقدکننده برجام بود به‌صراحت، مذاکره با چنین دولتی را رد کردند و آن را غیرعقلانی دانستند. آقای ظریف، وزیر امور خارجه وقت کشورمان، نیمه مردادماه سال ۱۳۹۷ در سخنرانی خود به مناسبت روز خبرنگار و در جمع برخی از اهالی رسانه گفت: «روی کلمه به کلمه‌ی برجام ساعت‌ها مذاکره شده، ولی آقای ترامپ یک بار یک چیزی را امضا می‌کند، می‌گوید که همه‌اش باطل است! آن وقت اصلاً می‌شود با این آدم مذاکره کرد؟ یعنی آیا این جزیک نمایش تبلیغاتی است؟ شما دنبال مذاکره هستید، اشکال ندارد. ایران که هیچ وقت نگفته ما مخالف مذاکره‌ایم؛ ما نشان دادیم و ثابت کردیم که طرفدار مذاکره هستیم، امّا نشان دادید که وقت آدم ارزش مذاکره با شما را ندارد.»

مگر کشورها دیوانه‌اند؟

این اظهارات مربوط به چند ماه پس از خروج آمریکا از برجام است. بدعهدی‌های آمریکا مدّت‌ها پیش از آن نیز در جریان بود. آقای روحانی، رئیس جمهور وقت، هفتم آبان ماه سال ۱۳۹۶ حدود شش ماه پیش از خروج آمریکا از توافق هسته‌ای طیّ سخنانی در مجلس شورای اسلامی گفت: «اگر دولتی مثل دولت آمریکا عنوان کند که بر یک تعهّد مهمّ بین‌المللی متعهّد نیستم و استدلالش هم این باشد که سر دولت قبلی کلاه رفته، پس تداوم مسئولیّت دولت‌ها چه می‌شود؟ کما این که هر دولت دیگری در هر کشوری نیز می‌تواند همین ادّعا را داشته باشد. بعضی‌ها می‌گویند تعهّدی که قبلاً با هم بستیم، فعلاً قرص و محکم نباشد، متزلزل باشد، بیاییم راجع به موضوعی دیگر با هم مذاکره کنیم! این یکی از حرف‌های خنده‌دار تاریخ است. یک کسی عهد و پیمانی می‌بندد و می‌گوید پای پیمانِ خودم تا آخر ایستاده‌ام و به دقّت عمل می‌کنم و اجرا می‌کنم، جایزه‌ی من این است که راجع به موضوع دوّم صحبت کنیم؛ این قابل بحث است امّا کسی که همان تعهّد اوّل را زیر پا می‌گذارد، دارد با زبانِ عملش اعلام می‌کند که من اهل مذاکره نیستم. معنایش این است که اگر کشوری در این مسیر قرار گرفت، دیگر هیچ کشوری نمی‌تواند به آن اعتماد کند، و این در حالی است که امروز آمریکایی‌ها به بعضی از کشورهای شرق آسیا پیغام مذاکره می‌دهند که با ما مذاکره کن! مگر دیوانه شده‌اند که با شما مذاکره کنند؟ شما مذاکره دیروز را علنی زیر پا می‌گذارید و به مذاکره امضاشده‌ای که به تأیید شورای امنیّت سازمان ملل رسیده بی‌اعتنا هستید.»

سراب بایدن

پس از پایان دوره ریاست جمهوری ترامپ در سال ۲۰۲۰ و روی کار آمدن جو بایدن، برخی امید داشتند که دولت وی با توجّه به شعارهایی که در دوران مبارزات انتخاباتی داده بود، به برجام بازگشته و آن را احیا کند. مذاکراتی نیز در این زمینه میان ایران و آمریکا صورت گرفت که بخشی از آن در دولت آقای روحانی پیش رفت و پس از روی کار آمدن دولت شهید رئیسی نیز این مذاکرات متوقّف نشد و ادامه یافت، امّا باز هم آمریکایی‌ها با طرح مسائل غیرمرتبط و در واقع باج‌خواهی، حاضر به عمل به تعهّدات خود ذیل برجام نشدند و چهار سالِ دولتِ بایدن نیز با ادامه مسیر دولت ترامپ در اعمال فشار بیشتر به ایران سپری شد.

دم خروس یا پیشنهاد مذاکره؟

در حال حاضر، کمتر از یک ماه از روی کار آمدن مجدّد ترامپ در آمریکا می‌گذرد. ترامپ از ابتدای ورود به کاخ سفید رویکردی قلدرمآبانه و تهاجمی را نسبت به دیگران و حتّی کشورهای دوست آمریکا در پیش گرفته است: دولت آمریکا علناً خواستار الحاق گرینلند به خاک آمریکاست و به‌رغم مخالفت صریح دانمارک، اعلام کرده که برای تصاحب این منطقه در قطب شمال، ممکن است از نیروی نظامی نیز استفاده کند؛ کانادا و مکزیک را با تهدید به راه‌اندازی جنگ تجاری سنگین، تحت فشار گذاشته تا امتیازات مدّ نظر خود را دریافت کند و حتّی بارها و به‌صراحت از لزوم ضمیمه شدن کانادا به آمریکا به عنوان ایالتی جدید سخن گفته است؛ در پی تسلّط بر کانال پاناما و حتّی تصاحب آن است؛ همچنین، طرح وحشیانه آن برای تملّک غزّه و بیرون راندن دو میلیون اهالی آن و آواره کردن آنان به دیگر کشورها، جدیدترین نمونه و بروز این خوی فرعونیِ استکبارِ قرنِ بیست‌ویکم است. به موازات این سیاست‌های تهاجمی و توسعه‌طلبانه که حتّی صدای متّحدان اروپایی آمریکا را نیز درآورده است، سه‌شنبه هفته گذشته، ترامپ یک یادداشت ریاست جمهوری را درباره ایران امضا کرد؛ یادداشتی که نشان می‌دهد رویکرد واقعی ترامپ درباره ایران چیست. وی بلافاصله پس از امضای این یادداشت، در یک کنفرانس خبری که با حضور نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی در کاخ سفید برگزار شد، مدّعی شد که خواهان مذاکره و توافق با ایران است و به گونه‌ای سخن گفت که انگار تنها دغدغه و خواسته دولت آمریکا عدم دستیابی ایران به سلاح هسته‌ای است؛ امّا آیا واقعاً چنین است؟

یادداشت ترامپ چه می‌گوید؟

این سند که تحت عنوان «یادداشت امنیّت ملّی ریاست جمهوری» و در جهتِ اِعمال فشار حدّاکثری به جمهوری اسلامی ایران به امضای ترامپ رسیده است، در آغاز، ایران را از سال ۱۳۵۷ تا کنون مسئول تمام مشکلات و مصائب آمریکا و رژیم صهیونیستی عنوان کرده و با دروغ‌پردازی و اتّهام‌زنی، برچسب‌هایی همچون «تروریسم»، «عدم‌رعایت حقوق بشر»، «بی‌ثبات‌سازی منطقه» و امثالهم را به ایران می‌زند.

یادداشت مذکور، پس از این مقدّمه سراسر افترا، به سه بخش تقسیم می‌شود. در بخش اوّل، به عنوان سیاست، اهداف کلّی دولت ترامپ عنوان شده است که ترجمه آن از این قرار است: «سیاست ایالات متّحده این است که ایران از دستیابی به سلاح هسته‌ای و موشک‌های بالستیک قارّه‌پیما محروم شود؛ شبکه و کمپین تجاوز منطقه‌ای ایران خنثی شود؛ سپاه پاسداران و عوامل آن مختل، تضعیف یا از دسترسی به منابعی که فعّالیّت‌های بی‌ثبات‌کننده آن‌ها را تقویت می‌کند محروم شوند؛ با توسعه تهاجمی موشک‌ها و سایر توانایی‌های تسلیحاتی متعارف و نامتقارن ایران مقابله شود.» همان طور که در این بخش تصریح شده، بر خلاف آنچه ترامپ در مقابل رسانه‌ها می‌گوید، اهداف او بسیار وسیع‌تر از موضوع فعّالیّت صلح‌آمیز هسته‌ای ایران است و توان موشکی و حتّی تسلیحات متعارف ایران را نیز نشانه رفته است. در بخش دوّم این سند، ترامپ به ترتیب به وزیر خارجه، نماینده دایم آمریکا در سازمان ملل متّحد، وزیر بازرگانی و دادستان کلّ این کشور دستور می‌دهد فعّالیّت‌هایی را با هدف راه‌اندازی یک کمپین ایران‌ستیزانه گسترده در حوزه‌های مختلف سامان دهند. برخی از این دستورها و فعّالیّت‌های ابلاغی از این قرار است:

* لغو یا اصلاح برخی معافیت‌های تحریمی مانند پروژه بندر چابهار؛ * تلاش برای کاهش صادرات نفت ایران و رساندن آن به صفر، از جمله ممانعت از صادرات به چین؛ * تلاش برای انزوای دیپلماتیک ایران در سازمان‌های بین‌المللی؛ * اقدام فوری برای ممانعت از دُور زدن احتمالی تحریم‌ها از طریق عراق و کشورهای حاشیه خلیج فارس؛ * همکاری با متّحدان آمریکا در سازمان ملل برای بازگشت سریع تحریم‌ها و محدودیّت‌های بین‌المللی (احتمالاً از طریق فعّال‌سازی مکانیسم ماشه در برجام)؛ * تشکیل منظّم جلسات در شورای امنیّت سازمان ملل برای برجسته‌سازی تهدیدات متعدّد ایران علیه صلح و امنیّت بین‌المللی؛ * کمپین قوی و مستمرّ کنترل صادرات برای محدود کردن جریان فنّاوری و قطعات به ایران؛ * توقیف محموله‌های نفت ایران؛ * شناسایی دارایی‌های دولتی ایران در آمریکا و خارج از کشور به منظور مصادره، در پی احکام دادگاه‌های آمریکا؛ * بررسی، تعقیب و مختل کردن تلاش‌های سایبری ایران.

سندی بر اساس یک توهّم

این سند، از منظر راهبردی، بر پایه این تصوّر تهیّه و امضا شده است که جمهوری اسلامی ایران در موضع ضعف قرار دارد و اگر دولت آمریکا خود را مصمّم و تهاجمی نشان دهد، ایران ناچار تن به مذاکره و یا به معنای دقیق‌تر آن، تن به تسلیم خواهد داد. امّا ترامپ با امضای این سند، در واقع، به پای خود سُلّیک کرد؛ چرا که در عمل، امکان فکر به میز مذاکره را هم از بین برد. با وجود چنین متن و مواردی، موافقت ایران با مذاکره به معنای تأیید توهّم ضعف ایران بود و راه را برای فشار بیشتر باز می‌کرد. ترامپ، در مصاحبه‌های اخیر خود، چندین بار دوگانه «توافق» یا «حمله نظامی» را مطرح کرده است. از قضا، آنچه می‌تواند باعث تهدید امنیّت ملّی و تمامیّت ارضی ایران شود، رفتن پای میز مذاکره با آمریکاست؛ آمریکایی که خواستار خلع سلاح ایران حتّی در حوزه تسلیحات متعارف و دفاعی است. بنابراین، موافقت با چنین مذاکره و توافقی خطرناک‌ترین اقدام از منظر امنیّت و منافع ملّی است.

بیست‌ودوّم بهمن تماشایی

راهپیمایی بیست‌ودوّم بهمن امسال پاسخی مردمی، صریح و مستقیم به خیال‌بافی‌ها و توهّمات ترامپ و تیمش بود. مردم، به‌رغم همه مشکلات، دلخوری‌ها و مسائلی که با آن دست‌وپنجه نرم می‌کنند، در سالروز پیروزی انقلاب اسلامی به خیابان آمدند و با انقلاب تجدید میثاق کردند و به ناظران خارجی نشان دادند جمهوری اسلامی همچنان و به‌رغم همه توطئه‌ها و تلاش‌ها، از حمایت قوی مردمی برخوردار است و راهبرد اصلی دشمن برای جدایی انداختن میان مردم و نظام، شکست خورده است. در این میان، مواضع قاطع و روشن دولتمردان، به خصوص رئیس جمهور و وزیر امور خارجه کشورمان در نفی مذاکره با آمریکا و پشتیبانی از موضع رهبر انقلاب، در ناکام گذاشتن طرّاحی آمریکایی-اسرائیلی نقشی مهم داشت. دشمن، هم در بین مسئولان و هم مردم، امید بسیاری به تشتّت داخلی بسته بود امّا این بار نیز محاسبات آن‌ها غلط از آب درآمد. در حالی که دولت آمریکا تحت تأثیر القائات رژیم صهیونیستی راه تهدید و باج‌خواهی حدّاکثری را در پیش گرفته، هوشمندانه‌ترین موضع همان بود که رهبر انقلاب در دیدار کارکنان نیروی هوایی اتّخاذ کردند و درباره توهّمات و تهدیدات آمریکایی‌ها تأکید کردند: «درباره ما هم نظر می‌دهند، حرف می‌زنند، اظهار نظر می‌کنند، تهدید می‌کنند؛ ما اگر تهدیدمان بکنند، تهدیدشان می‌کنیم؛ اگر این تهدید را عملی کنند، ما هم تهدید را عملی می‌کنیم؛ اگر به امنیّت ملّت ما تعرّض کنند، ما هم به امنیّت آن‌ها تعرّض خواهیم کرد؛ بدون تردید. این، رفتارِ فراگرفته از قرآن و دستور اسلام است و وظیفه‌ای است که بر عهده ماست.»

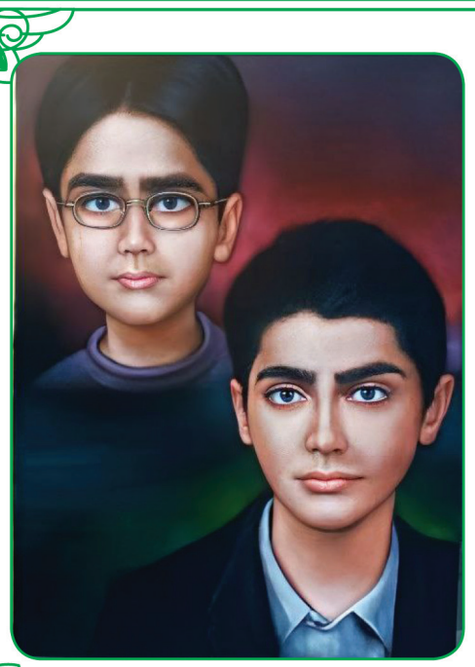
منبع: نشریه خط حزب ا...

همکار گرامی
جناب آقای دکتر اشراقی
درگذشت **پدر بزرگوارتان** را خدمت جنابعالی و خانواده محترمتان تسلیت عرض نموده، از درگاه خداوند متعال برای آن مرحوم علو درجات و برای بازماندگان صبر مسئلت مینمایم.
اساتید گروه داخلی دانشگاه علوم پزشکی مشهد
۱۱۱۱۷۱

شانزدهمین سالگرد عروج عزیزمان
حاج سید هادی حسینی
را همراه با یاد نام نیک خاطرات جاویدش گرامی می‌داریم.
روحش شاد و قرین رحمت الهی باد
خانواده حسینی
۱۱۱۳۷

برشما باد حفظ آرامش و وقار
برشما باد آرام راه رفتن
در تشییع جنازه های مردگان تان

تو نیستی که ببینی، چگونه عطر تو در عمق لحظه‌ها جاریست
چگونه عکس تو در برق شیشه‌ها پیداست
چگونه جای تو در زندگی سبز است، تو نیستی که ببینی...
مهرداد عزیز و دلبندمان
امسال پنجمین سالی است که در روز ۲۶ بهمن ناباورانه نبودنت را به سوگ نشسته‌ایم و هر ثانیه چون قرنی بر ما می‌گذرد.
تنها خوشحالی ما ۲۲ سال زندگی در کنار وجود پاک و معصومت بود و تنها آرزویمان دیدار مجددت.
امسال نیز هزینه مراسمت را صرف امور خیر خواهیم کرد و سعی می‌کنیم در راه نیات خیر خواهانه ات قدم برداریم.

پدر و مادر همیشه داغدارت: محمدرضا تیموری، مهناز تقوی رضوی زاده
۱۱۰۱۰۹

نبودن هایی هست که با هیچ بودنی
جایشان پر نمی شود
و آدمهایی هستند که هرگز تکرار نمی‌شوند
تو آنگونه بودی **پدر...**
همزمان با ایام شعبانیه و روز ولادت حضرت مهدی (عج)
دوازدهمین سالگرد پدر عزیزمان

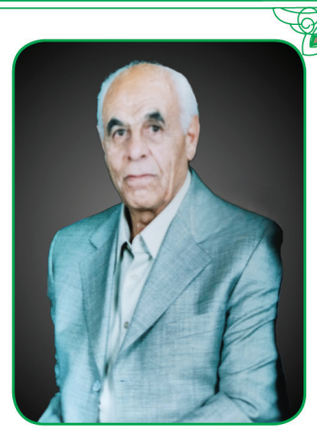

شادروان خادم الرضا(ع)
حاج جواد ابراهیمیان
را گرامی می داریم.
ابراهیمیان
۱۰۸۳۸۳

مرگ دروازه آخرت است

بنام دولت عشق
جان و دل پر درد دارم ، هم تو در من می نگر
چون تو پیداکرده ای این راز پنهان مرا
بیاد مادر گرانقدرمان :
هم او که نام بلند و پایدارش تاج افتخار،
مشق عاشقی، ایستادگی و فداکاریش سرلوحه زندگی
ویاد و خاطره اش پناه گریه های خاموش مان است .
بیست وششم بهمن ماه سالروز غم انگیز بدرقه مادر بزرگوارمان:

بانو دولت (شیرمحمدی) خزاعی
را گرامی می داریم.
خانواده خزاعی
۱۰۸۴۷۳

هو الباقی
با نهایت تاثر و تاسف درگذشت مرحوم مغفور
سرهنگ کرامت آژنگ
را به اطلاع اقوام، دوستان و آشنایان می‌رسانیم.
بدینوسیله **مراسم خاکسپاری مرحوم** در تاریخ پنج‌شنبه مورخ ۱۴۰۳/۱۱/۲۵ ساعت ۱۰:۳۰ صبح در محل باغ دوم خواجه ربیع برگزار خواهد گردید.
همچنین **مراسم ختم** در تاریخ شنبه ۱۴۰۳/۱۱/۲۷ از ساعت ۱۴:۳۰ الی ۱۶:۳۰ در محل مسجد قبا برگزار خواهد گردید.

از طرف خانواده‌های آژنگ – گوهربار – بزرگ نیا – مرادی
۱۱۱۲۲۱